

SUPLEMENT
LI 170 gener 2021

LLUITA
INTERNACIONALISTA

Resolucions 7è Congrés - L. Trotsky

Unitat Internacional de Treballadores i Treballadors - IV Internacional

UIT-QI

Desembre 2020

Secció de la Unitat Internacional dels i de les Treballadores - Quarta Internacional (UIT-QI)

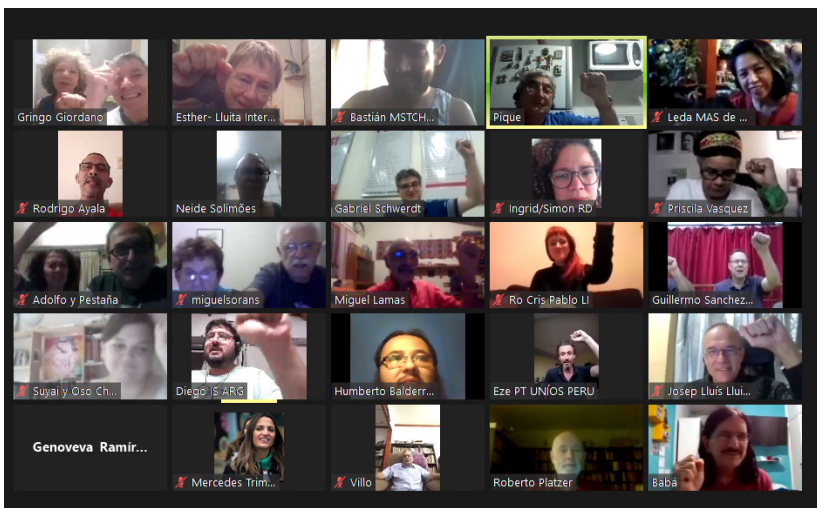
Presències importants

En l'obertura es va realitzar un informe de les delegacions presents. Van participar delegats i delegades de les nostres seccions d'Argentina, Bolívia, Brasil, Xile, l'Estat espanyol, Mèxic, Panamà, Perú, Turquia, Veneçuela i de les seccions simpatitzants del Brasil i República Dominicana. A més, també hi va haver militants de la UIT-QI d' Austràlia, Estats Units, Colòmbia i Noruega, així com convidats i convidades de les direccions nacionals de les seccions de la UIT-QI. Entre elles el company Enrique Fernández Chacón, de la secció peruana, camarada de llarga trajectòria militant a la nostra corrent i actualment diputat nacional, i els companys d'Alternativa Socialista, recentment unificats amb la secció oficial de la UIT-QI, *Uníos/ PT*. Orlando Chirino, reconegut dirigent obrer del trotskisme de Veneçuela i dirigent del PSL, i José Bodes, també del PSL, actual secretari general de la Federació de Treballadors Petrolers per la nostra corrent classista C-Cura. Del Brasil, el company Babà, dirigent de la CST, de llarga trajectòria militant en el *morenisme*, fundador del PT en els seus orígens i després del PSOL. El segon dia de congrés es va incorporar Juan Carlos

Giordano, diputat nacional d'*Izquierda Socialista* en el FIT-Unidad, que no va poder estar des de l'inici ja que el dijous 10 va haver d'assumir el seu escó i va participar del crucial debat per l'avortament que finalment va ser aprovat a la Cambra de Diputats, significant un gran triomf de la lluita pels drets de les dones.

Entre les i els convidats va haver-hi representants de Nicaragua i Haití. D'Algèria, el company Mokhtar, de l'organització Acció d'Esquerra Popular (AGP); dels EUA els companys John Leslie, de *Socialist Resurgence*, i Mike i Joe, del Comitè Anti Guerra en Solidaritat amb la Lluita dels Pobles per la seva Autodeterminació (Chicago). També hi va haver participació a títol personal des d'Itàlia. Finalment, des de Portugal, el Moviment d'Alternativa Socialista (MAS) amb els companys Gil García, Renata Cambra, Inés Van Velze, Eduardo Pimentel i Joao Pascual.

Saludem i agraïm la presència d'aquests companys i companyes que amb la seva participació van fer que a les sessions obertes fóssim més d'un centenar de participants, així com van fer lluir el nostre congrés.

Ree

Els dies 10, 11, 12 i 13 de desembre, la UIT-QI -Unitat Internacional de Treballadores i Treballadors-Quarta Internacional- va realitzar de forma virtual el seu setè congrés mundial. Per la qualitat dels documents, les aportacions presentades durant el període anterior al congrés i els intensos debats realitzats, sense dubte, el resultat va ser molt bo. Es va coronar així un esforç d'elaboració col·lectiva realitzat durant diversos mesos. Cal destacar el caràcter obert d'aquest congrés que, a més dels partits oficials i simpatitzants de l'organització, va permetre la participació de grups i dirigents de diversos països.

Les sessions van començar amb la proposta d'una presidència honorària. Van ser designats Lleó Trotsky, de qui el congrés va portar el seu nom, a vuitanta anys del seu assassinat; Frederic Engels, a 200 anys del seu naixement; les revolucions del nord d'Àfrica i Orient Mitjà, al complir-se deu anys del seu inici; i la lluita de totes les lluites contra l'imperialisme i els governs capitalistes. Seguidament, pel Comitè Executiu Internacional (CEI), el company Gabriel Schwerdt va fer un informe oficial de les delegacions participants, dels seus delegats i delegades, convidats i convidades i va llegir les salutacions dirigides al congrés.

ixit VII Congrés Mundial

S'inicien els debats

El primer punt va ser sobre la situació mundial, sobre la base del document presentat originalment i les actualitzacions realitzades arrel de l'inici de la pandèmia. El company Miguel Sorans, dirigent del CEI i d'*Izquierda Socialista* d'Argentina, es va referir a l'onada d'ascens revolucionari que creix des de 2019 i a la profunda crisi econòmica, agreujada per la pandèmia, que l'imperialisme no aconsegueix superar per les lluites del moviment obrer i popular mundial. Hi va haver molta discussió i aportacions importants que van ajudar a precisar encara més les característiques de la situació, les oportunitats que se'ns obren als revolucionaris i com actuar davant els processos concrets per treure'n més profit. Com a part de la situació mundial, també es va discutir específicament la caracterització de Xina i Rússia a partir d'un informe presentat pel company Miguel Angel Hernández, membre del CEI i del *Partido Socialismo y Libertad* (PSL) de Veneçuela.

Un altre dels punts que es va portar a debat va ser el tema de la destrucció ambiental. Sobre la base de l'extens document elaborat per la direcció de la Internacional, el company Miguel Lamas, del CEI i d'ARPT de Bolívia, va presentar l'informe. Es va realitzar un ampli intercanvi d'idees amb una important participació dels companys i companyes, que van demostrar gran interès, la qual cosa que ja havia estat evident en les diferents aportacions presentades durant el precongrés. La riquesa del debat va contribuir al fet que una sèrie de propostes fossin incorporades a les resolucions finals. També es va aprovar realitzar el 2021 una conferència virtual per difondre el contingut del document aprovat, *La catàstrofe que ens amenaça i com combatre-la*, i que a més serveixi per ampliar el debat sobre aquesta matèria tan important.

Un balanç positiu

El dissabte 12, el congrés es va abocar al debat sobre el Balanç i Orientació de l'organització. Després de l'informe del company Josep Lluís, membre

del CEI i de Lluita Internacionalista de l'Estat espanyol, la principal conclusió de les diferents seccions va ser que, des del congrés anterior, la UIT-QI s'ha enfortit tant en la vessant política com organitzativa. El mateix congrés va ser una demostració d'això, a partir del nivell dels documents, del debat, del creixement en nombre de militants i de l'extensió conquerida, la qual cosa es va evidenciar en la quantitat de grups i dirigents de països participants.

L'últim dia, després de discutir i votar una sèrie de resolucions que atendien a qüestions puntuals sobre campanyes polítiques, es va realitzar un emotiu tancament entonant les estrofes de la Internacional en diversos idiomes. Els quatre dies d'intensos debats i elaboració col·lectiva, amb clares resolucions per implementar en les seccions nacionals, sumat a la participació de nous dirigents i militants, així com de nous grups disposats a reconstruir la IV Internacional, ens permeten dir que va ser una gran tasca.

Adolfo Santos
Izquierda Socialista
Argentina

Alguns elements de la situació mundial

A continuació presentem una versió reduïda de l'informe de Miguel Sorans, dirigent d'Izquierda Socialista i de la UIT-QI, al VII Congrés Mundial.

Durant el 2020 s'han produït grans canvis, especialment arrel de la pandèmia del coronavirus i la nova crisi aguda de l'economia capitalista. L'altre canvi important és que es reprenen les mobilitzacions i les protestes contra els governs i els règims polítics després d'una conjuntura d'impàs, tot i que encara no estan al mateix nivell que al 2019.

Estem vivint la crisi econòmica més greu de la història del capitalisme. Molts diuen que és per la pandèmia, però la Covid-19 només va posar més llenya a un foc que venia d'abans. En aquest sentit, va ratificar el que assenyalàvem en el document de desembre de 2019. Dèiem que l'imperialisme no havia aconseguit superar la crisi econòmica capitalista oberta el 2007/08 i que podia produir-se una nova crisi aguda durant el 2020. Això va succeir, però, per una via no prevista, una pandèmia.

Les dades de la crisi i la seva agudesa les dona el mateix FMI, que ha pronosticat que la contracció del PBI mundial serà del -4,4%. Se la considera la major caiguda de la història. Abans del coronavirus hi havia al planeta 1.400M de persones amb treball precari i més de 172M sense feina. Ara l'FMI ha anunciat que se sumaran 400M nous desocupats. La fam creix al món. Segons l'ONU, en un informe de juliol de 2020, 3.000M de persones no poden pagar una dieta sana, sobre 8.000M d'habitants del planeta. Hi ha 690M de famolencs al

món. A l'altre extrem, les cinc-cents persones més riques són més riques. Jeff Bezos, per exemple, l'amo d'Amazon, va sumar a la seva fortuna personal més de 73.000M de dòlars entre maig i setembre de 2020.

Les perspectives per a 2021 apunten a que aquest desastre s'aprofundirà i, per tant, també el patiment del moviment de masses.

Però allò destacable i favorable per a nosaltres és que la classe treballadora i els pobles no accepten passivament la gravetat de l'atac que estan rebent per part de l'imperialisme.

populars al Líban. Va haver-hi vagues obreres a Europa, com la de Nissan de Barcelona contra el tancament i la de Renault contra els acomiadaments a França. El més destacat ha estat la rebel·lió antiracista als EUA al juny, que va arribar a expressar-se amb 20 milions de persones als carrers, superant fins i tot les mobilitzacions contra la guerra del Vietnam dels '60. Això va provocar que milers també es mobilitzessin a Europa, en el pic de la pandèmia, amb manifestacions de masses a París, Londres, Barcelona i la resta del continent. Aquest fet va afèblir Trump, va ser la prèvia de la seva derrota electoral.

El 2020, després d'un impàs, s'han reprès les mobilitzacions

A principis de 2020, indubtablement, hi va haver un impàs després de l'onada revolucionària de 2019. L'arribada de la Covid-19 va produir un replegament de la mobilització, comprensible davant la por al contagi. Però des de maig es va anar produint un canvi, encara que no al mateix nivell que al 2019. Van tornar les mobilitzacions

Després va sorgir -i encara persisteix- la rebel·lió popular de Bielorrússia contra el dictador Lukaixenko. A l'octubre hi va haver una vaga parcial dels sindicats metal·lúrgics a Itàlia contra el tancament d'empreses. A Tailàndia porta mesos una mobilització democràtica de masses contra la monarquia, la "revolució dels ànecs grocs", perquè la joventut surt amb ànecs gegants de plàstic com a símbol contra la repressió policial. Recentment s'ha produït una

vaga a l'Índia de més de 250 milions de treballadors i camperols que es considera inèdita. A Xile ha començat a prendre força novament la rebel·lió després d'haver expressat un vot a favor de la reforma constitucional i per una assemblea constituent en referèndum. A Guatemala, sorprenentment, milers van sortir als carrers, van cremar el parlament, i el govern va haver de retrocedir amb un pressupost dictat per l'FMI. A Perú milers van sortir als carrers amb la consigna "Ni Vizcarra ni Merino, que se'n vagin tots, per una assemblea constituent". Durant dies no hi va haver govern i en sis dies van passar tres presidents. Ara una vaga de treballadors agrícoles aconsegueix el canvi d'una llei molt important.

Coherentment amb l'exposat, la perspectiva és que aquest ascens continuï durant el 2021, enfrontant els atacs als nivells de vida. Hem d'estar oberts a que es produeixin noves "Guatemales", "Perús" o vagues com la de l'Índia.

2020 també va ser un any de derrotes i retrocessos dels governs d'ultradreta

Al 2016, amb el triomf de Trump, Salvini a Itàlia i després Bolsonaro al Brasil, es va obrir una discussió a tota l'esquerra mundial en què, la major part - o gran part d'ella-, deia que venien règims feixistes, que el que anava a predominar era l'avanç de la ultradreta internacional. Nosaltres, en l'anterior Congrés de 2017 i en els diferents documents, no deixàvem de reconèixer l'avanç de la ultradreta i els perills que això comportava per al moviment de masses. Però vam dir que no s'anava a règims feixistes i que el menys probable eren triomfs contrarevolucionaris. Perquè veïem un marc de lluita i resistència del moviment obrer i popular que probablement contrarestés

aquesta tendència. I això és el que ha passat. Quatre anys després hi ha un retrocés de tots aquests sectors, la qual cosa no implica que la ultradreta hagi desaparegut.

Les variants d'ultradreta no aconsegueixen consolidar-se. La derrota electoral de Trump ho demostra. A això es suma la d'Àñez a Bolívia. A les eleccions municipals del Brasil, els candidats de Bolsonaro van perdre. A Grècia, el partit neonazi Alba Daurada, que venia creixent i que va arribar a tenir un nombre important de diputats, va ser declarat organització criminal enmig de mobilitzacions que demanaven el seu càstig.

La derrota de Trump és l'expressió electoral de la rebel·lió antiracista i de la crisi social i del Covid-19. El triomf de Biden i els demòcrates significa un canvi de comandament en l'imperialisme ianqui, però es produeix enmig del que definim com una crisi global de l'imperialisme, política, social, econòmica i militar. D'altra banda, Biden no és res de nou. Ha tornat el Partit Demòcrata, la política de la pastanaga i el garrot. Prevaldrà, respecte de Trump, la negociació amb les grans potències i amb les direccions reformistes sense abandonar el garrot.

La batalla per construir partits revolucionaris

La continuïtat de les rebel·lions i les protestes obreres i populars provoca una tendència permanent a la crisi i el debilitament dels règims i els governs capitalistes.

Aquest procés també es produeix en els governs i direccions de la centreesquerra mundial. Un exemple clar ha estat el fracàs de Syriza a Grècia i ara el desprestigi de Podemos, sent part del govern i del règim burgès monàrquic de l'Estat espanyol. També ho és la crisi del chavisme i de Maduro davant les masses, que van expressar el seu rebuig "amb els peus": no va anar a votar el 70% del padró en les fraudulentament eleccions a Veneçuela. El PT segueix mostrant la seva decadència amb els escassos resultats que va obtenir en les recents eleccions municipals del Brasil.

Però és indubtable que la qüestió de la direcció segueix sent la baula més feble que tenen la classe treballadora i els explotats. La batalla per superar la crisi de direcció revolucionària segueix sent la nostra gran tasca estratègica.

El que creix en les lluites és una immensa avantguarda àmplia, obrera, juvenil, popular i de dones. Milers protesten als

Perú

Resolucions de suport

carrers a Xile, el Líban, els treballadors i treballadores de salut a tot el món o la joventut radicalitzada i el moviment antiracista dels EUA. Es donen nous fenòmens polítics i organitzatius. A Xile, per exemple, van sorgir nous organismes al pic de la mobilització, com les assemblees de barri.

Es formen oposicions antiburocràtiques en els sindicats en els diferents països, o sindicats combatius i independents. Allà està la matèria primera, en aquesta avantguarda lluitadora, per donar la batalla per aconseguir noves direccions combatives i construir partits revolucionaris que impulsin la mobilització per governs de les i els treballadors i el socialisme. Aquesta és l'orientació central de la UIT-QI.

Això es va plantejar des de la fundació de la Quarta Internacional, al Programa de Transició, i segueix sent la raó de ser dels socialistes revolucionaris. La UIT-QI l'assumeix considerant-se'n una part però no l'única organització que pot reconstruir la Quarta Internacional.

El VII Congrés Mundial de la UIT-QI va votar un conjunt de resolucions de suport a les lluites dels pobles a tot el món. Al mateix temps, es va resoldre la realització d'una sèrie de campanyes internacionals. Destaquem a continuació algunes de les votacions més importants al respecte.

- Sobre la **tragèdia dels migrants veneçolans que moren a les costes de Trinitat-Tobago** com a conseqüència de les terribles condicions de vida del poble treballador imposades pel govern de Maduro i la dreta patronal i pro imperialista que ha avalat les sancions criminals de Trump contra el poble veneçolà, es va resoldre rebutjar el paquet

- Sobre els deu anys de la **revolució del Nord d'Àfrica i Orient Mitjà** es va resoldre organitzar un acte virtual internacional de la UIT-QI el 16 gener de 2021 amb la participació de dirigents de la regió.

- En relació amb la **defensa dels sistemes públics de pensions**, considerant que una part de l'ofensiva imperialista contra la classe treballadora mundial és la retallada i privatització dels sistemes públics de jubilacions per part dels governs burgesos, el Congrés va resoldre cridar tots els revolucionaris i revolucionàries a lluitar per pensions 100% públiques i de repartiment, dignes, amb un salari adequat al cost de la vida i a lluitar per la nacionalització dels fons privatitzats sota control de jubilats i pensionistes.

d'ajustament del govern de Maduro i les sancions imposades per l'imperialisme nord-americà que agreugen la crisi humanitària i social a Veneçuela, així com la política migratòria reaccionària del govern de Trinitat-Tobago.

- Considerant que la **lluita contra el racisme** és part integrant de la lluita contra el capitalisme, per la unitat de la classe treballadora a nivell mundial i pel socialisme, es va resoldre continuar participant activament en les lluites antiracistes en el món, aportant una perspectiva socialista i postulant una alternativa política d'independència de classe. A aquest efecte, la UIT-QI realitzarà un fòrum públic sobre la lluita antiracista internacional.

- El VII Congrés Mundial de la UIT-QI també va resoldre continuar expressant la **solidaritat amb la lluita del poble sahrauí**. Per a això, es participarà en les mobilitzacions en suport a la seva lluita, denunciant tant la dictadura marroquina com el paper de l'imperialisme i l'ONU. Al mateix temps, es va decidir repudiar el reconeixement de Trump a la sobirania marroquina sobre el Sàhara Occidental.

- Sobre la **lluita del poble haitià**, el Congrés va aprovar donar suport a la seva confrontació contra el règim dictatorial de Jovenel Moïse. Fora Jovenel Moïse! ¡Fora el *Core Group* i l'imperialisme d'Haití! ¡Que el poble haitià prengui les regnes del seu propi destí! Solidaritat internacionalista amb la lluita del poble haitià!

Catàstrofe ambiental capitalista

En els debats sobre la destrucció ambiental capitalista vam resoldre publicar un fulletó específic i realitzar una Conferència internacional sobre el tema durant el 2021. També que quedava obert el debat sobre la matriu energètica alternativa per frenar l'escalament global.

Pel que fa al desenvolupament de les posicions, reivindicuem el concepte marxista de la naturalesa com a força productiva -com l'ésser humà-. Des d'aquesta perspectiva, analitzem la destrucció ambiental com el producte directe del capitalisme que, en la seva etapa imperialista, no desenvolupa més les forces productives -cada crisi capitalista necessita de la devastació total de fàbriques, éssers humans i naturalesa per poder reconstruir el sistema-.

Sobre aquestes bases, vam argumentar contra el capitalisme verd i l'ecosocialisme i les teories decreixentistes que l'acompanyen. Només des d'un plantejament diferent es pot donar resposta a la desertització industrial i al tancament d'empreses com Nissan, exigint la nacionalització sota control obrer, al costat de la reorientació de la producció cap a productes socialment necessaris, en indústries respectuoses amb el medi ambient. Al costat d'aquest aspecte de la resolució sobre les indústries contaminants, hi havia

el d'aquelles que no poden ser reconvertides, com la megamineria a cel obert, davant la qual donem suport als moviments que l'enfronten mentre exigim la creació d'ocupació pública alternativa.

Aquest era el cas, mentre debatíem, que aplicaven els nostres companys argentins a Chubut, on el governador Arcioni vol donar permisos d'extracció megamineria d'or i coure a l'altiplà, a la riba del Chubut, l'únic riu que garanteix aigua potable a la província. Va presentar les propostes de "zonificació" al novembre per aprovar el projecte abans de final d'any. A aquests plans s'enfronten les comunitats i el moviment "No a la mina", que a finals de novembre van ser durament reprimits, amb

companys detinguts; però alguns sindicats peronistes, molt lligats al govern, li donen suport amb les mobilitzacions del 10 de desembre, trencant el moviment obrer i d'aturats. Reproduïm extractes de l'article d'Izquierda Socialista on defineixen la seva posició:

“Chubut

No al nou intent d'Arcioni d'imposar la megamineria

El governador de Chubut va anunciar que apostava per la zonificació de la província per habilitar el saqueig megaminer. Per acompanyar aquest anunci i seguir vinculant la “bondat” de tenir megamineria amb els salaris chubutencs, va dir que pagaria la totalitat dels sous dels empleats públics, tot i que no va aclarir que ho fa amb dos mesos d'endarreriment. Mariano Arcioni és el governador amb menys suport social i està decidit a imposar la megamineria abans de marxar. Compta amb l'aval del president Fernández, dels empresaris locals i de les

multinacionals saquejadores. Intenta fer el que ningú va aconseguir en els últims vint anys: instaurar la zonificació provincial creant “zones de sacrifici” a l'explotació megamineria.

El ministre de Salut, Fabián Puratich, va haver de dir que no té una opinió formada sobre les conseqüències sanitàries de la megamineria perquè no vol reconèixer que la salut corre perill amb aquests iniciatives. Però el rebuig és enorme i sectors del PJ i la UCR, que sempre hi han donat suport, han hagut de posicionar-s'hi en contra.

La resposta de la població de Chubut no es va fer esperar i es van realitzar mobilitzacions enormes a tota la província amb les assemblees ambientalistes i del “No a la Mina”.

Arcioni va decidir reprimir aquest moviment assembleari manant detenir referents de diverses ciutats, de la mà del tristament cèlebre fiscal Rivarola, el mateix que va considerar el cas de violació en ramat “alleujament sexual” i que va rebre i va utilitzar fitxes de la SIDE –NE: servei

d'intel·ligència- sobre els veïns antimegamineria.

Des d'Izquierda Socialista rebutgem la megamineria i el saqueig que fan les multinacionals dels recursos naturals de la nostra província. Les empreses venen per l'or, la plata i els altres minerals perquè les lleis els beneficien, reben subsidis i roben els minerals, deixant enrere una enorme destrucció ambiental.

Els vint anys de lluita han aconseguit que el rebuig inicial, que només era a Esquel, s'estengués a tota la província. Ja no hi ha localitat chubutenca que no es mobilitzi exigint treball genuí –NE: socialment útil i remunerat- i rebutjant la megamineria. Cal continuar la lluita i la mobilització en una altra jornada provincial unitària i que tots els gremis que integren la CGT i la CTA se sumin en defensa de la feina, el medi natural i contra el saqueig. Arcioni i Fernández no aconseguiran la llicència social. No és no.

Agustí Gigli
El Socialista 486
Argentina

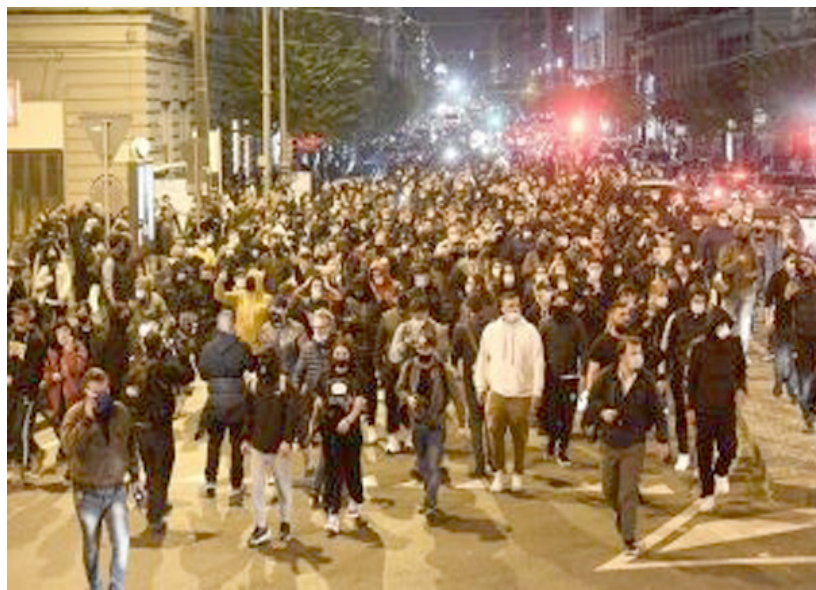

“El sender emprès per la UIT-QI és el rumb correcte”

La primera sensació que vaig sentir al ser partícip del Congrés de la UIT-QI va ser la presència d'una multitud de companys i companyes de diferents latituds d'arreu del món. Per mi, que estava acostumat al petit nombre d'organitzacions que formaven part de la vella CRCI, l'impacte va ser xocant en un sentit ben positiu. Vaig intervenir sobre el punt mundial del Congrés al costat de companys i companyes que havien participat i participen de les majors lluites mundials que hi ha avui en dia. Entre d'altres, els companys veneçolans del PSL, que lluiten contra les polítiques del govern bonapartista de Nicolás Maduro o els companys argentins d'*Izquierda Socialista*, compromesos en la lluita per la legalització de l'avortament. Emocionant va ser veure l'acte de jurament del company Juan Carlos Giordano, en què jurava com a diputat treballador i no com a congressista.

Els dos dies de Congrés en què vaig participar es van abordar temes molt concrets amb què els socialistes revolucionaris de tot el món s'han d'enfrontar. La crisi provocada pel coronavirus no és senzillament una crisi sanitària. És, primer de tot, una crisi del sistema, una més d'aquest sistema pervers anomenat capitalisme, una de les més greus de la seva història. El coronavirus posa més llenya al foc de la crisi econòmica mundial i l'aguditza. No és més del mateix de l'anterior, sinó un salt qualitatiu, una crisi inèdita en el capitalisme, amb conseqüències per a la burgesia i també per a les masses. S'està provocant un canvi colossal per

al capitalisme i la humanitat en el seu conjunt. Així es pronuncia, correctament, el document d'actualització mundial del Congrés, arribant a subratllar que la baula més dèbil en aquest context objectiu de caiguda dels règims del capitalisme és la qüestió de la direcció de la classe treballadora. Aquesta difícil perspectiva és resumida en el capítol 5 del document mundial: “*La crisi dels vells i els nous reformismes i el buit de direcció revolucionària.*”

Repeteixo per escrit el que vaig tenir possibilitat de dir a la meua intervenció oral: comparteixo el text de la UIT-QI, especialment les reivindicacions finals que són el marc de la consigna més important: “*Que la crisi del capital la paguin els capitalistes i no els treballadors*”. Els sis punts de lluita representen reivindicacions transitòries vàlides per a totes les nacionalitats aquí reunides. Reprenguem els ensenyaments de Lleó Trotski: la tasca estratègica de la IV

Internacional no és reformar el capitalisme sinó esfondrar-lo. El seu fi polític és la conquesta del poder per part del proletariat a fi d'expropiar a la burgesia. La consigna que més em convenç pel que fa a d'altres conferències o congressos als quals vaig tenir ocasió de participar és la d'unir als revolucionaris. No simplement a través de paraules buides, sinó per mitjà d'un mètode i amb una base de principis clara per a tothom, sense demanar la prova de l'ADN dels

integrants i garantint la lliure expressió de les minories. Amb una frase: “*per fi, felicitat d'haver-te trobat, centralisme democràtic*”.

També el dia següent amb la discussió sobre la naturalesa de l'imperialisme rus i xinès i el tema de la destrucció del medi ambient, una font d'aprenentatge i d'intercanvi de coneixements. Part d'aquest desastre (...) és el canvi climàtic i l'avanç en la destrucció ambiental. Informes científics indiquen que

cap a l'any 2050 el planeta podria ser inhabitable si no es frenen les emissions de CO₂. Aquest és l'abisme a què ens porta el capitalisme, mentre una minoria de multimilionaris i les seves multinacionals segueixen multiplicant els seus gegantins guanys. Només l'enderrocament del sistema capitalista-imperialista, l'expropiació a la burgesia i la instauració de governs socialistes dels treballadors poden planificar racionalment l'economia mundial per tenir cura de la naturalesa i de l'ésser humà com a part d'ella. [...] Ens considerem part d'aquest moviment i donem suport a les demandes justes. És per això que fem tot el possible per aconseguir la més àmplia unitat d'acció en aquestes qüestions, sense cap tipus de sectarisme. Som el sector socialista revolucionari d'aquest moviment ampli en defensa de la vida al planeta.

La UIT-QI dona suport i impulsa totes les lluites populars i de la joventut, en defensa dels recursos naturals i enfrontant el saqueig i la depredació del medi ambient. A més, no s'atura al senzill ambientalisme progressista, sinó entén la defensa de la naturalesa com a part integrant de la lluita cap a un nou sistema social que pugui

tenir cura d'una manera definitiva del planeta: el socialisme. Una elecció real, lluny de qualsevol tipus d'utopia o somni, partint d'una dada científica consagrada per diversos estudis: si no s'atura l'escalfament progressiu del planeta, entre 2050 i 2100 la Terra no podrà allotjar formes de vida humana, senzillament perquè el capitalisme, si segueix amenaçant les espècies animals i vegetals amb la seva arrogant explotació, determinarà una pujada de la temperatura de més de 7 graus centígrads, incompatible amb les condicions de vida de l'ésser humà.

En fi, un Congrés que valorem, clar, allunyat de resolucions sectàries, que es percep també en la gestió del debat i el temari abordat. Un Congrés obert al futur dels moviments trotskistes, sense oblidar el que va ser el marxisme revolucionari, exempt de formes maldestres d'optimisme ostentós, sinó partidari d'opinions que obren a una perspectiva futura. El moment congressual va ser, sens dubte, una experiència bellíssima, gairebé rara podria dir, sense por a exagerar. Una organització trotskista internacional ha de saber debatre, votar a nivell internacional. D'altra forma és senzillament una secta que,

com a fi, té la seva autoconservació basada en el centralisme burocràtic.

La UIT té les eines per a aquesta tasca i la tradició històrica per fer-ho. Reconstruir la IV Internacional unint els marxistes revolucionaris és una tasca necessària que es pot i s'ha de reivindicar. Sense Internacional no existeix el marxisme revolucionari, i la lluita contra el capitalisme, sense el Partit Internacional dels treballadors i treballadores, caminarà a noves derrotes. El camí emprès per la UIT-QI és difícil de practicar, però és el rumb és correcte. Decisions preses discutint en els congressos, no com altres organitzacions trotskistes més concentrades a donar aliment a l'ego hipertròfic dels seus líders. Parlem, doncs, de socialisme i lluitem per això, perquè l'alternativa és la barbàrie i la catàstrofe ambiental. A les companyes i als companys de la UIT-QI, agraint-los la possibilitat que m'han donat de participar, els dic, "seguim així!"

**FINIS AL SOCIALISME
SEMPRE !!!**

*Lukas,
militant revolucionari
convidat d'Itàlia **

“Ens va alegrar molt l’ambient fraternal i el bon nivell de discussió política”

Companys de la UIT-QI, des del Moviment d’Alternativa Socialista (MAS) de Portugal ens congratulem pel Congrés reeixit a què hem estat convidats a participar.

Ens va alegrar molt l’ambient fraternal i el bon nivell de discussió política. Els dos temes centrals de la reunió, la situació mundial i la qüestió del medi ambient, col·loquen la Internacional UIT-QI en els grans debats de la situació mundial en aquest període tan convuls. Ens va semblar una discussió molt interessant, amb quadres de nombrosos països. A l’inici, quan vam establir contacte per conèixer

millor aquesta Internacional, no teníem la percepció de la quantitat de grups, partits i companys de diversos indrets i continents que estarien presents. Va ser una sorpresa agradable amb molt bones contribucions. També ens va semblar molt interessant l’elaboració recent sobre el paper de la Xina i la relació amb els Estats Units. És molt interessant i tenim acord amb

la il·lusió que genera la dinàmica de la polarització social que avança al planeta. És per tot això que continuarem xerrant. És molt important que hi hagi una perspectiva d’unificació i d’aproximacions de diferents agrupaments i corrents i, és per això, que hem participat d’aquest Congrés de la UIT-QI i que seguirem parlant amb la vista posada a buscar una confluència comuna per reconstruir una Internacional revolucionària. Seguirem endavant companys, gràcies.

Gil Garcia,
del MAS de Portugal

Salutació de l’esquerra siriana

Camarades organitzadors del Congrés de la UIT-QI

És un plaer per a nosaltres que la nostra veu, la del Partit de l’Esquerra Democràtica de Síria, arribi a la vostra conferència.

El nostre partit, nascut en el si de la revolució siriana contra el règim feixista i discriminador de Damasc, recolzat per l’imperialisme internacional que representa i dona suport als seus interessos a l’Orient Mitjà, que es veu a si mateix en l’avantguarda del suport a la unitat dels treballadors en el món per enderrocar el poder de l’imperialisme, batalla soscavant els poders en les comunitats locals en què es basa l’imperialisme global, representats pel neofeixisme, el neonazisme i els règims mafiosos, considerats les pitjors formes d’imperialisme global.

Esperem que des de la UIT-QI, a través del seu Congrés, feu una crida a donar suport a les revolucions locals com a preludi a l’enderrocament de l’imperialisme del capital globalitzat.

Camarades de la UIT-QI: estenem la nostra mà cap a vosaltres i saludem la revolució permanent contra el capital globalitzat, desitjant-vos un gran èxit en el Congrés.

10-12-2020

Comitè Central del
Partit de l’Esquerra Democràtica de Síria,

Assumeix el nostre diputat "Gringo" Giordano

"Juro per la memòria de les 30.000 companyes i companys detinguts desapareguts i pels caiguts del gloriós Partit Socialista dels Treballadors; pels que donen la vida a primera línia contra la pandèmia, els professionals i treballadors de la salut; en suport a les lluites obreres i populars, de les dones i la joventut; per l'avortament legal, segur i gratuït; per la separació immediata de l'Església de l'Estat; per un govern de les i els treballadors i per una Argentina i un món socialistes. Per tot això sí, juro! "

El 10 de desembre va assumir com a diputat nacional argentí, el nostre company Joan Carles "Gringo" Giordano. Ho va fer en nom d'Izquierda Socialista,

com a part de la rotació d'escons del Frente de Izquierda y los Trabajadores- Unidad (FIT-U), en reemplaçament de Romina Del Plá (PO). Ocuparà el seu escó fins a finals de 2021.

També a Izquierda Socialista li correspondrà una segon escó, que serà ocupat per la nostra companya delegada ferroviària Mònica Schlotthauer, en reemplaçament de Nicolás del Caño (PTS), en els sis mesos finals d'aquest any 2021.

Giordano, després de prendre l'acta de diputat i jurar el càrrec, va votar a favor de l'avortament legal. Un orgull per tota la nostra militància i la del FIT-U. El Gringo és advocat i té 58 anys.

Giordano assumeix per segona vegada. Ja ho va fer al 2017. En

aquella ocasió va presentar diversos projectes de llei, entre ells el de no pagament del deute extern, l'expropiació de la Barrick (multinacional minera canadenca d'extracció d'or, amb continus vessaments de cianur als rius) i per la defensa de l'educació pública i gratuïta. Va venir a Catalunya i s'entrevistà amb Carme Forcadell com presidenta del Parlament, i, reconeixent el resultat del referèndum de l'10, va presentar una moció al Congrés argentí per reconèixer la independència de Catalunya.

¡Tot el suport al "Gringo", per a què segueixi donant veu a les lluites obreres, populars i socialistes!

Pots subscriure't a la nostra revista mensual (a escollir versió en castellà o en català) enviant les teves dades a l'apartat de correu i fent l'ingrés per un any al compte corrent: **ES64 2100 3459 3821 0022 0515** (25 euros si te l'hem d'enviar per correu dins de l'Estat espanyol). La subscripció de lliurament en mà és de 17 euros i la podeu fer posant-vos en contacte amb qualsevol militant del grup.

Publicació mensual de Lluita Internacionalista. Dip. legal B-48673-2001
Lluita Internacionalista no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats

Aquí ens trobaràs

✉ LUCHAI@TELEFONICA.NET
📷 [LLUITA.INTERNACIONALISTA](https://www.instagram.com/LLUITA.INTERNACIONALISTA)
🐦 [@LUCHAI](https://twitter.com/LUCHAI)
📘 [@LINTERNACIONALISTA](https://www.facebook.com/LINTERNACIONALISTA)

Lluita Internacionalista és una organització trotskista. El nostre objectiu és la revolució socialista, per acabar amb el capitalisme i construir el socialisme. Impulsem la lluita obrera i jove, i la democràcia obrera. Defensem el dret a l'autodeterminació dels pobles, que és negat per l'Estat Monàrquic, un règim que cal abolir. La nostra lluita és internacionalista: impulsem la reconstrucció de la IV Internacional.

LI